

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně:

X
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Václavem Dařbujanem
sídlem Jungmannova 351/2, Liberec 2

proti
žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

za účasti:

1. **Statutární město Jablonec nad Nisou**
sídlem Mírové náměstí 19, Jablonec nad Nisou
2. X
sídlem X
3. X
bytem X

4. X
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10. 2. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 9. 9. 2019, sp. zn. X
2. Tímto rozhodnutím bylo osobám zúčastněným na řízení 3. a 4. – manželům X jako stavebníkům (dále také jen „stavebníci“) – vydáno podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a § 13 a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, společné povolení na stavební záměr „Novostavba rodinného domu včetně přípojek inženýrských sítí, terénních úprav, zpevněných ploch, oplocení, vybudování akumulací jímky dešťových vod – X, X ul.“, na pozemcích st. p. X, X, p. č. X, X, X v k. ú. a obci X.

II. Žaloba

3. Ve včasné podané žalobě žalobkyně namítala, že žalovaný se odchýlil od zásad dokazování a nedodržel řádný procesní postup. Pochybil, pokud umožnil upuštění od ohledání na místě stavebním úřadem a předpokládal skutkový stav tvrzený v rozhodnutí stavebního úřadu. Správní orgány neodůvodnily dostatečně, proč nepodnikly šetření na místě za situace, kdy žalobkyně vytrvale namítá nesoulad tvrzeného stavu v místě stavby, který podporuje konkrétními důkazy. Správní orgány tak rozhodovaly bez skutečné znalosti faktického stavu na místě. Také deformovaly jí označený důkaz – průzkum X, když jej konfrontovaly jen se stavem, který nebyl prokázán.
4. Správní orgány vycházely z toho, že nedochází k prosakování vody na pozemek žalobkyně a že tento stav je zřejmý z dokumentace předložené stavebníkem a je jim fakticky znám. Žalobkyně ale již ve správním řízení namítala, že stavebník vypouští velké množství vody na její pozemek. Na pozemku stavebníka není dostatečně vyřešen odtok dešťové vody, problém s vodou se v minulosti stal natolik závažným, že byla nucena na svém pozemku vybudovat drenáž pro ochranu před vodou, tato drenáž není dostačující, nadále dochází k prosakování vody. Žalobkyně odkazovala na Inženýrskogeologický a hydrologický průzkum X č. X, v němž je uvedeno, že voda proudící navážkou, která sousedí

s pozemkem účastníka, může být kontaminována a může docházet k vytékání na povrchu terénu pod svahem a na sousední pozemek žalobkyně, přičemž tuto vodu se doporučuje akumulovat a přepad odvést do drenáže či kanalizace. Právě tento odvod vody rozhodnutí správních orgánů nereflekovala, ochranu před pronikáním vody na pozemek žalobkyně rozhodnutí ignorují. Průzkum nedoporučoval zachování vod na parcele stavebníka, k čemuž na základě rozhodnutí bude docházet a dojde k trvalému poškození pozemku žalobkyně včetně domu č. p. X. K důkazu průzkumem žalovaný nepřihlédl, pouze uvedl, že by stav, který je tvrzený stavebníkem, ale nikoliv prokázaný, požadavkům Mgr. Ž. vyhovoval. Žalobkyně odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 – 89, který se týkal odmítnutí návrhu na provedení důkazu pro nadbytečnost. Poškozování pozemku a především domu č. p. X je zřejmé z fotografií, které žalobkyně přikládá. Podle žalobkyně nelze souhlasit se závěry žalovaného, že nebudou ohroženy veřejné zájmy na úseku stavebního zákona a plynoucí ze zvláštních právních předpisů, protože schválení stavby legalizuje trvalé poškození pozemku a stavby žalobkyně.

5. Skutečnost, že stavební úřad si nebyl vědom skutečného stavu věci je zřejmá z toho, že na pozemku stavebníka p. č. X se nachází nepovolená stavba, která není zapsaná v katastru nemovitostí, přesto je na katastrální mapě viditelná, a stavební úřad nezažádal řízení o jejím odstranění.
6. Žalobkyně zdůraznila, že v ulici X není zbudována dešťová kanalizace, tato skutečnost nebyla vzata dostatečně v potaz. Argumentace spotřebováním vody neodpovídá reálným možnostem a lze předpokládat, že dešťová voda steče na její pozemek. K potvrzení skutkového stavu žalobkyně navrhovala provést výslech své dcery X, která jí s odstraňování následků stavby stavebníku po celou dobu pomáhala.
7. V další části žaloby žalobkyně tvrdila, že stavba, resp. navozená zemina její pozemek ohrožují v dalších směrech, které mohly být zjištěny případným šetřením na místě. Navážkou zeminy se stal z pozemku svah, kterým voda proudí na její pozemek. Navážka způsobila tlak na její pozemek, byla vychýlena podezdívka plotu, proto byla žalobkyně nucena vybudovat opěrnou zeď před původní podezdívkou a zhotovit drenáž na odvod vody. Navezená zemina nesplňuje standardy, které by měly být na navážku kladeny, žalobkyně odkazovala na průzkum X. Tyto skutečnosti měly být rovněž podrobeny šetřením na místě.
8. Z uvedených důvodů trpí napadené rozhodnutí vadami, které způsobují jeho nezákonnost. Stavební úřad i žalovaný zneužili správní uvážení, resp. je podstatně překročily, nectili zásady dokazování a popřeli zásadu materiální pravdy, proto žalobkyně navrhovala, aby soud rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že obdobné námitky byly vznášeny i v odvolacím řízení, žalovaný se s nimi vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

10. Nepřípadná je námitka, kterou žalobkyně rozporuje neprovedením šetření na místě. Žalovaný odkázal na § 94m stavebního zákona a uvedl, že je na správní úvaze stavebního úřadu, zda je nutné ohledání na místě provést. Žalobkyně namítá, že neprovedení ohledání na místě mělo vést k tomu, že nebyl řádně zjištěn stav věci, nespecifikuje ale v čem a s jakými důsledky.
11. Jediné, co v této souvislosti žalobkyně tvrdí, je skutečnost, že z pozemku, na němž má být proveden stavební záměr, vniká již současnosti velké množství vody na její pozemek. Uvádí v této souvislosti, že v průzkumu bylo důrazně doporučeno vsakování dešťových vod na pozemku stavebníka, protože by to mohlo poškozovat její pozemek. Podle žalovaného se ze strany žalobkyně jedná o nepochopení věci, současný stav na předmětných pozemcích není předmětem řízení o žádosti stavebníků. Pokud za současného stavu dochází ke stékání vody z pozemku stavebníků na pozemek žalobkyně, jedná se o potenciální imisi ve smyslu § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku. K rozhodování v těchto věcech je kompetentní civilní soud, nikoliv stavební úřad či jiný správní orgán. Stavební úřad neměl v kompetenci posuzovat současný stav ohledně stékání vod z pozemku stavebníků na pozemek žalobkyně. Jeho úkolem je mj. zajistit, aby stavební záměr (jeho realizace) na nad míru stanovenou zvláštními právními předpisy nebo nad míru přiměřenou místním poměrům nezhoršil situaci v místě stavebního záměru. Bylo prokázáno, že provedením stavebním záměru dojde ke zlepšení situace ohledně stékání dešťových vod z pozemku stavebníků, protože po provedení záměru budou dešťové vody svedeny do jímky, jejíž kapacita byla prověřena a je dostatečná. Pokud je žalobkyní citován hydrogeologický posudek, že se nedoporučuje řešení dešťových vod vsakováním, stavební záměr tuto podmínku splňuje. Žalobkyně neuvádí, jakým způsobem realizace povolaného stavebního záměru trvale poškozují její pozemek a stavby. Pokud uvádí, že argumentace spotřebováváním vody je nereálná a lze důvodně předpokládat, že dešťová voda bude stékat na její pozemek, jedná se o nepodloženou polemiku s projektovou dokumentací zpracovanou autorizovanou osobou a nemístné předjímání budoucího protiprávního užívání nemovitosti.
12. Žalovaný se odmítl vyjádřit k údajné nepovolené stavbě na pozemku stavebníků, neboť není předmětem řízení.
13. Údajná navážka a tlak pozemku stavebníků na plot žalobkyně není předmětem řízení. Pokud tím žalobkyně míní, že zatížení pozemku stavebníků realizací stavebního záměru způsobí např. sesuv tohoto pozemku nebo jiné negativní jevy vyplývající z nestability svahu, je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že stabilita stavby byla řádně ověřena příslušnými autorizovanými osobami, což nemůže být zpochybněno pouhým tvrzením žalobkyně bez odborného podkladu.
14. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Vyjádření stavebníků

15. K žalobě se vyjádřili také stavebníci. Především odkázali na hydrogeologický průzkum X, který byl součástí projektové dokumentace, neboť bylo v jejich zájmu, aby bylo navrženo kvalitní a bezpečné zakládání stavby a nepoškozovali ani cizí majetek. Žalobkyně závěry průzkumu překrucuje, X navrhl jako nejlepší řešení svedení dešťových vod do kanalizace, to nebylo umožněno, proto byla navržena a povolena dostatečně kapacitní akumulární jímka k využití vody ke splachování, jiný odtok jímka nemá.
16. K námitkám neznalosti skutečného stavu v místě stavebníci uvedli, že poslední místní šetření na jejich pozemku i pozemku žalobkyně proběhlo v červnu 2018. Žalobkyně v posledních letech provedla na nemovitostech nepovolené terénní úpravy i stavební práce, stavební úřad i žalovaný na místě prováděli mnohokrát různá šetření, stav pozemků stavebníků je jim dobře znám, proto se stavební úřad rozhodl místní šetření nekonat.
17. Nepravdivé je tvrzení, že na jejich pozemku stojí nepovolená stavba, která není zapsaná v katastru nemovitostí. Jde o dřevěnou kůlnu, jejíž vybudování bylo stavebním úřadem odsouhlaseno.
18. K námitkám týkajícím se navážky a poměrů, které mohly být zjištěny případným šetřením na místě, stavebníci vysvětlili, že ani oni ani jejich právní předchůdci na pozemku žádnou navážku nevytvářeli, i jejich právní předchůdci pozemek nabyli v daném stavu. Pokud někdo zasáhl do stability svahu, byla to žalobkyně svými nepovolenými terénními úpravami, které započala v květnu 2018. Pod zmiňovanou podezdívkou odtěžila značné množství zeminy, kolem domu vytvořila rovinu, je pravděpodobné, že důvodem postavení opěrné zdi byly tyto terénní úpravy spíše než letitá navážka.
19. Stavebníci doplnili, že stavba je prakticky dokončená, k předání by mělo dojít koncem října 2020. Stavba rodinného domu místní podmínky zlepšila, dešťové vody dopadající na pozemek jsou redukovány přibližně o 20 % oproti předchozímu stavu. Při stavbě základové desky bylo odtěženo bezmála 100 t navážky, kterou stavebníci ekologicky zlikvidovali. Pro zhutnění podloží byl použit speciální certifikovaný materiál, vícenáklady na tento postup stavbu prodražily. Podle stavebníků je tak žaloba nedůvodná.

V. Zjištění ze správního spisu

20. Dne 3. 4. 2019 podali stavebníci žádost o vydání společného povolení na stavební záměr novostavby rodinného domu včetně přípojek inženýrských sítí, terénních úprav, zpevněných ploch, oplocení, vybudování akumulární jímky dešťových vod na shora uvedených pozemcích. K žádosti připojili příslušnou projektovou dokumentaci, z níž mj. vyplývá, že stavba rodinného domu sousedí s pozemkem ve vlastnictví žalobkyně p. č. X, s nímž sousedí žalobkynin dům č. p. X na st. p. X.
21. Součástí předložené projektové dokumentace byl i Inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum X č. Xz října 2018, který se zabýval hydrogeologickými poměry a vsakováním vody v místě stavebního záměru. Závěrem průzkumu bylo

nedoporučení vsakování srážkových vod na pozemku. Průzkum se také věnoval základovým poměrům a obsahoval konkrétní doporučení ve vztahu k založení stavby. V řízení byla předložena příslušná závazná stanoviska jednotlivých správních orgánů, dále vyjádření vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, kteří vyslovili souhlas s umístěním stavby a stanovili podmínky pro provedení stavby.

22. Stavební úřad po doplnění podkladů oznámil zahájení společného řízení známým účastníkům, včetně žalobkyně, veřejnosti a dotčeným orgánům. Upustil od ohledání na místě a ústního jednání, a stanovil lhůtu, ve které mohli účastníci řízení uplatnit své námitky a dotčené orgány závazná stanoviska. Námitky podala žalobkyně, námitky se mj. týkaly nevyjasněných odtokových poměrů v místě zamýšlené stavby, nevyjasněné existence navážky v bezprostřední blízkosti hranice jejího pozemku a akumulční jímky. Na tyto námitky stavebníci písemně reagovali.
23. Rozhodnutím ze dne 9. 9. 2019 stavební úřad vydal stavebníkům společné povolení pro novostavbu rodinného domu. Výrok I. rozhodnutí obsahoval popis stavby, z něhož mj. vyplývá, že dešťová voda bude svedena do plastové akumulční jímky, vody budou zpětně užívány samostatným rozvodem na WC a dále na zalévání zahrady. Novostavba rodinného domu má být umístěna na p. č. X, st. p. X a X, ve vzdálenosti 6,8 m od severovýchodní hranice se sousedním pozemkem p. č. X ve vlastnictví žalobkyně. Výrokem II. stavební úřad stanovil podmínky pro umístění stavby, výrokem III. potom podmínky pro provedení stavby. K námitkám týkajícím se odvodnění stavební úřad konstatoval, že zatrubněné odvodnění výše položených pozemků není předmětem stavebního řízení a výstavba rodinného domu ani samotný dům nebudou potrubí nijak ovlivňovat ani nevyužívat. S ohledem na složité základové poměry byl proveden podrobný inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum, který je součástí projektové dokumentace. Následně byl proveden i statický posudek základů stavby. Rodinný dům bude založen v souladu s tímto odborným posudkem, jak vyplývá z projektové dokumentace, přičemž z geologického průzkumu vyplývá, že ve zkoumaném území a jeho okolí nebyly zjištěny příznaky svahové nestability. Vzhledem k hydrogeologickému průzkumu bude voda z akumulční jímky využívána na splachování WC a závlahu zahrady, jiný odtok mít nebude. Stavební úřad uvedl, že akumulční jímka bude dostatečně kumulovat dešťovou vodu, která bude zužitkována v plné míře.
24. Napadeným rozhodnutím ze dne 10. 2. 2020 žalovaný společné povolení vydané stavebním úřadem potvrdil, odvolání žalobkyně zamítnul. Podle žalovaného byly doklady založené ve spisu dostatečné k posouzení toho, zda nebudou ohroženy veřejné zájmy na úseku stavebního zákona a z hlediska zvláštních právních předpisů. Zásadní spornou otázkou byla likvidace dešťových vod předmětné stavby. Rovněž podle žalovaného je velikost navržené akumulční jímky dostatečná. Navržené technické řešení likvidaci dešťových vod je jediným, které bylo možné s ohledem na místní podmínky realizovat, a toto řešení respektuje závěry hydrogeologického posouzení Mgr. Žabky, který nedoporučil vsakování dešťové vody na pozemku. Žalovaný zdůraznil, že se předmětnou stavbou zabýval z pohledu, zda v daném místě nezhorší podmínky reálně existující. Z návrhu předmětné stavby potom nevyplývá, že by voda měla být záměrně svedena na pozemek žalobkyně. K námitkám, že stavba má být umístěna na dříve navezené vrstvě zeminy, žalovaný uvedl, že návrh založení stavby počítá s provedením jednostupňových základových pásů šířky 0,4 m a 0,5 m na vrstvu písčitého jílu, který je dle posouzení pevný a únosný. Základová spára je v bezpečné hloubce pod dříve provedenou závažkou a návrh stavby reflektuje místní

poměry lokality. Stabilita stavby byla ověřena prostřednictvím statického výpočtu v části D.1.2.C projektové dokumentace Ing. J. Z. a Ing. I. P. Závěrem statického posouzení bylo konstatováno, že navržené nosné konstrukce vyhoví a odolají všem předpokládaným zatížením, které budou během své životnosti vystaveny.

VI. Posouzení věci krajským soudem

25. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
26. K projednání společné žaloby nařídil soud ústní jednání. Při něm žalobkyně setrvala na žalobní argumentaci. Žalobkyně zdůraznila, že stav na jejím pozemku byl znám, stavební úřad věděl o nebezpečí pronikání vody. Žalobkyně a osoby jí blízké stavebnímu úřadu sdělovaly, že na pozemek proniká voda, stavební úřad nepřijal žádná opatření. Žalobkyně navrhovala, aby soud provedl dokazování o pronikání vody na její pozemek fotodokumentací zachycující současný stav na pozemku, trvala na svědecké výpovědi dcery a doplnění svého účastnického výsledku. Za účelem prokázání toho, že stavební úřad, resp. žalovaný věděl o pronikání vody na její pozemek ze sousedního pozemku, navrhovala žalobkyně provést důkaz spisem Magistrátu města Jablonec nad Nisou. Konkrétně se dovolávala svého podnětu ze dne 28. 5. 2018, emailové komunikace ze dne 1. 6. 2018, záznamu z místního šetření stavebního úřadu na jejím pozemku ze dne 12. 6. 2018 a repliky Krajské hygienické stanice, která její podnět postoupila k dalšímu řešení. Žalobkyně upřesnila, že se důkazy týkají znalosti pronikání vody na její pozemek ze sousedního pozemku, a to ještě před započatím stavebních prací v souvislosti s posuzovanou novostavbou rodinného domu. Žalovaný nadále zastával názor, že žaloba není důvodná.
27. Důkazním návrhům žalobkyně soud nevyhověl. Část označených důkazů byla součástí správního spisu, kterým soud ve správním soudnictví neprovádí dokazování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Pokud žalobkyně navrhovala provést dokazování fotodokumentací skutečného stavu, resp. současného stavu a výsledkem své dcery a účastnickou výpovědí, soud neshledal potřebu dokazování doplnit. Správní spis představoval dostatečný podklad pro posouzení důvodnosti žalobních námitek. Také dokazování označenými listinami ze spisu stavebního úřadu, který se netýkal přezkoumávané věci, ale vnikání vody na pozemek žalobkyně před zahájením stavebních prací, soud pro nadbytečnost neprovedl. Skutečnost, že stavebnímu úřadu byl stav na místě povolované stavby a pozemcích žalobkyně znám, není mezi účastníky sporný. Na provedení místního šetření v průběhu roku 2018 ostatně poukazovali také stavebníci ve vyjádření k žalobě. Především však není pronikání vody na pozemek žalobkyně nesouvisející s posuzovanou stavbou rodinného domu a jejími účinky předmětem soudního přezkumu, jak soud ještě rozvede.
28. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ve spojení s rozhodnutím stavebního úřadu, jimiž bylo stavebníkům dle § 94p odst. 1 stavebního zákona vydáno společné povolení na novostavbu rodinného domu.

29. Z § 94l stavebního zákona a § 7a prováděcí vyhlášky č. 503/2006 Sb. vyplývá, že ve společném řízení soulad stavebního záměru s požadavky stanovenými v § 94o stavebního zákona stavební úřad ověřuje na základě skutečností uvedených v žádosti a na základě povinných příloh, mj. dokumentace ke společnému povolení, která musí splňovat vymezené náležitosti, a závazných stanovisek dotčených orgánů. Je-li žádost projednání schopná, oznámí stavební úřad v souladu s § 94m odst. 1 stavebního zákona zahájení společného řízení, a to nejméně 15 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Podle § 94m odst. 3 stavebního zákona může stavební úřad upustit od ohledání na místě, popřípadě od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru a stanovení podmínek k jeho provádění. Z uvedeného vyplývá, že stavební zákon pro společné řízení počítá s možností upustit od ohledání na místě, popřípadě i ústního jednání. Podmínkou je znalost poměrů v území a obsah žádosti, která je dostatečným podkladem a umožňuje řádné posouzení záměru.
30. Stavební úřad v projednávaném případě postupoval právě v intencích uvedeného ustanovení, neboť mu byly poměry v území dobře známy a žádost poskytovala dle jeho přesvědčení dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru, což výslovně uvedl ve svém rozhodnutí. Skutečnost, že stavební úřad neprovedl ohledání na místě, neznamená bez dalšího, že ve věci nebyl řádně zjištěn skutkový stav v rozsahu potřebném pro posouzení stavebního záměru. I podle přesvědčení soudu poskytovala žádost o vydání společného povolení na stavební záměr, včetně povinných příloh, dostatečný podklad pro posouzení z hledisek dle § 94o stavebního zákona. Poměry v místě plánovaného umístění stavebního záměru byly dostatečně podrobně zachyceny právě v Inženýrskogeologickém a hydrogeologickém průzkumu Mgr. Ž., který stavebníci předložili jako součást dokumentace (viz zejména část týkající se hydrogeologických poměrů a vsakování). Průzkum reflektoval jak svažitost pozemku, tak přírodní složení podloží a charakter navážky, i existenci podzemních vod a jejich stékání po svahu. Sama žalobkyně, která stavebnímu úřadu vytýkala, že neprovedl ohledání na místě, v průběhu ústního jednání před soudem uváděla, že stavebnímu úřadu byly poměry na pozemcích dobře známy, a dovolávala se důkazů, včetně záznamu z místního šetření provedeného na základě jejího podnětu, které mají tuto skutečnost prokázat. Námitky, kterými žalobkyně brojila proti neprovedení ohledání na místě, nejsou opodstatněné, stavební úřad postupoval v souladu s § 94m odst. 3 stavebního zákona.
31. Žalobkyně spatřuje nesprávné zjištění stavu v místě stavebního záměru v tom, že správní orgány nereflektovaly, že již v minulosti docházelo k vypouštění velkého množství vody na její pozemek, a není dostatečně řešen odtok dešťové vody, a proto byla nucena vybudovat na svém pozemku drenáž. V této souvislosti se dovolávala výsledků průzkumu X a namítala, že tento důkaz, který označila na podporu svých tvrzení, správní orgány „deformovaly“.
32. K problematice odtékání vody na pozemek žalobkyně sousedící s pozemky stavebníků soud uvádí, že podle § 94o odst. 1 a 2 stavebního zákona bylo úkolem stavebního úřadu posoudit stavební záměr, tedy plánovanou stavbu rodinného domu z hlediska souladu

s požadavky stavebního zákona a prováděcích předpisů (co se týče problematiky vsakování a odvádění dešťových vod zejména z hlediska souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území), případně souladu s požadavky zvláštních předpisů a závazných stanovisek či rozhodnutí dotčených orgánů. Podle § 94o odst. 3 stavebního zákona byl stavební úřad povinen rovněž ověřit účinky budoucího užívání stavby, tj. včetně posouzení, zda užíváním stavby rodinného domu včetně dalších povolených součástí nedojde mj. ke škodám na zdraví a majetku či obtěžování okolí imisemi, včetně prosakování či odtoku vody, nad stanovené limity či míru nepřiměřenou místním poměrům. Lze souhlasit s žalovaným, že nebylo na stavebním úřadu, aby ve společném řízení zkoumal a zabýval se stékáním vody z pozemku stavebníků na pozemek žalobkyně v minulosti, za stavu, který předcházela výstavbě rodinného domu (viz v podrobnostech str. 6 rozhodnutí žalovaného). Pokud měla žalobkyně za to, že stav na sousedních pozemcích byl takový, že stavebníci jako vlastníci těchto pozemků porušují své povinnosti podle § 1013 občanského zákoníku, mohla využít na obranu svého vlastnického práva prostředků civilního práva.

33. Stavební úřad i žalovaný se podle přesvědčení soudu řádně zabývali posouzením, zda povolovaná stavba rodinného domu vyhovuje zákonným požadavkům a nezhorší podmínky v daném místě existující. Soud nepřisvědčil námitce žalobkyně, že nebyly respektovány závěry průzkumu X a tento důkaz byl ze strany správních orgánů nesprávně hodnocen. S ohledem na zjištěné hydrogeologické poměry v místě (v podrobnostech viz kapitola 6 průzkumu) nebylo doporučeno vsakování srážkových vod na pozemku. Tento závěr odborného průzkumu byl zvoleným technickým řešením odvodu dešťových vod z novostavby rodinného domu respektován. Podle dokumentace [části B.1 e) Souhrnné technické zprávy], zpracované autorizovanou osobou, byl dodržen stanovený minimální poměr zatravněné plochy k celkové ploše pozemku, a odvodnění stavby bylo řešeno nikoli vsakováním srážkových vod na pozemku, ale akumulováním dešťových z rodinného domu do akumulační jímky o objemu 6,5 m³ a jejich zpětným využíváním pro potřeby rodinného domu (rozvod čerpadlem pro účely WC a závlaha zahrady). Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval i posouzením, zda je velikost navržené akumulační jímky dostatečná. Ke zpochybnění odborného posouzení provedeného projektantem a žalovaným (viz str. 6 rozhodnutí) nepostačuje pouhý laický předpoklad žalobkyně, že akumulovaná voda nebude skutečně spotřebována. Žalovaný tedy správně dovodil, že navržené řešení novostavby rodinného domu nepovede k svádění vod na pozemek žalobkyně. A je logické, že zvolené řešení naopak povede ke zlepšení situace, neboť dešťové vody, které byly v místě povolované výstavby rodinného domu ponechány přirozenému vsakování na pozemku stavebníků a mohly pronikat na pozemek žalobkyně, budou nyní zachyceny, odvedeny do akumulační nádrže a spotřebovávány.
34. Zvolené řešení odtoku dešťových vod z novostavby rodinného domu pak odpovídá tomu, že v místě není zbudována dešťová kanalizace. Soudu není zřejmé, v čem by správní orgány tuto skutečnost, kterou žalobkyně zmiňovala, ignorovaly.
35. Nesprávný postup stavebního úřadu ve vztahu k dle tvrzení žalobkyně nepovolené stavbě o rozměrech 4 x 8 m na pozemku stavebníků p. č. X není předmětem řízení. Případná absence dozorové činnosti stavebního úřadu k takové stavbě by však sama o sobě nebyla

důkazem toho, že stavebnímu úřadu nebyly poměry v místě známy a vycházel proto z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

36. Ani výtky obsažené v části III. žaloby neshledal soud opodstatněnými. Jak vyplývá ze společného povolení stavebního úřadu a rozhodnutí žalovaného, správní orgány se námitkami žalobkyně týkajícími se navážky zabývaly. Existence navážky na pozemku stavebníků byla potvrzena v Inženýrskogeologickém a hydrogeologickém průzkumu X, který v kapitole 5 podrobně popsal základové poměry a v návaznosti na složení navážky a organické zeminy doporučil nejen způsob založení domu, ale také dočasných výkopů tak, aby se nesnížila stabilita svahu. Na základě těchto doporučení byl proveden statický výpočet základů novostavby, který byl jako část D.1.2.C součástí dokumentace novostavby rodinného domu a který vycházel ze zjištění průzkumu Mgr. Ž. Založení novostavby rodinného domu dle dokumentace pak z tohoto doporučení vychází, v podrobnostech soud odkazuje na skutečnosti uvedené žalovaným na str. 6 jeho rozhodnutí, které žalobkyně konkrétně nezpochybnila. Z žádných podkladů nevyplývá, že by zvolené technické řešení založení novostavby rodinného domu na pozemku stavebníků tvořeném navážkou mohlo způsobit nestabilitu navážky, její sesuv nebo jiné důsledky, které by mohly negativně ovlivnit nemovitosti žalobkyně či případně jí vybudovanou opěrnou zeď. Opět lze dodat, že tvrzené předchozí poškození původní podezdívky tlakem navážky, které podle názoru žalobkyně vyvolalo potřebu vybudovat opěrnou zeď a drenáž, nebylo předmětem společného řízení. Žalobkyně pak nerozvádí, z čeho dovozuje, že by jí popisované negativní důsledky mohla způsobit, případně zhoršit právě povolovaná novostavba.
37. Soud nad rámec potřebného odůvodnění soud dodává, že žalobkyně se s úspěchem nemůže domáhat toho, aby stavebníci ve společném řízení o povolení novostavby rodinného domu v rozsahu podané žádosti řešili také odvodnění jejich pozemků, nad rámec práv plynoucích jí z § 1019 odst. 1 občanského zákoníku.

IV. Závěr a náklady řízení

38. Soud na základě shora uvedené argumentace dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítnul.
39. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
40. Soud zároveň v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. vyslovil, že osobám na řízení zúčastněným se náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť soud jim v řízení neuložil žádnou povinnost a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani důvody hodné zvláštního zřetele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 8. prosinec 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu